שיטות מחקר – תרגיל 3:

שיר רשקוביץ ואורי דביר

:1 שאלה

4) ניתן לראות מהקוד ששני הסוגים עם ההתקפה הגבוהה ביותר הם: bug, steel

(5

t(30) = 0.24497, p = 0.8081

(7

t(119) = -1.3668, p = 0.08713

<u>:2 שאלה</u>

1. שאלת המחקר התיאורטית:

האם עצם השימוש בציוד הנתפס כבטיחותי משפיע על רמת לקיחת סיכונים?

- .2 משתנים בלתי תלויים אופרציונליים-
 - חבישת קסדה
 - חבישת כובע (בקבוצת הביקורת)
- * המשתתפים בניסוי חבשו את הקסדה\ הכובע במחשבה שמטרתם היא החזקה של עוקב עיניים

משתנה תלוי אופרציונלי-

- במבחן לרמת לקיחת סיכונים) BART במבחן risk-taking score •
- * כאשר ה- risk-taking score הוירטואלי במקרים בהם risk-taking score הוירטואלי במקרים בהם * מספר הניפוונות, שמטרתו הוא להעריך את רמת לקיחת הסיכונים של אדם הבלון לא התפוצץ, על פני 30
- 3. המשתתפים בניסוי ראשית ביצעו את מבחן BART ללא הקסדה\ הכובע, ולאחר הנחת הקסדה\ הכובע ביצעו זאת בשנית. מאחר שהניסוי עוצב כך שעורכים מניפולציה על המשתנה הבלתי תלוי (חבישת קסדה\ חבישת כובע) ובודקים את ההשפעה על המשתנה התלוי (על רמת לקיחת סיכונים), זהו מערך ניסויי.
 - .a הניתוח הסטטיסטי הראשון המתואר בפרק התוצאות:

החוקרים ביצעו t-test לשתי אוכלוסיות בלתי תלויות שהנחותיו הן:

- התפלגויות המקור נורמליות
- הדגימה היא מקרית ובלתי תלויה
- השונות של שתי האובלוסיות זהה

b. שתי האוכלוסיות עליהן בוצע המבחן הן קבוצת האנשים שחבשו כובע במהלך הניסוי וקבוצת האנשים שחבשו קסדה במהלך ניסוי (ה- risk-taking score).

.b.5

There was a significant difference between individual wearing helmet (M=40.40308, SD=18.17 78) and individuals wearing baseball cap (M=31.06341, SD= 13.29115) in their statistical learning performance t (78) = 2.6326, p = 0.01021 (95% CI: [2.276655, 16.402669]; Cohen's d = 0.59, 95% CI for d: [0.14, 1.04]).

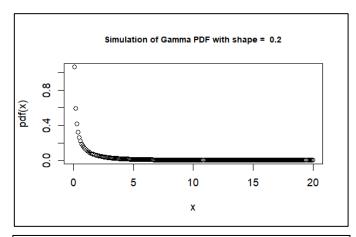
c. קיבלנו את אותן התוצאות עליהן דיווחו החוקרים (נבחין שנראה שבמאמר עיגלו את התוצאות, אז התשובות זהות עד עיגול של שתי ספרות אחרי הנקודה).

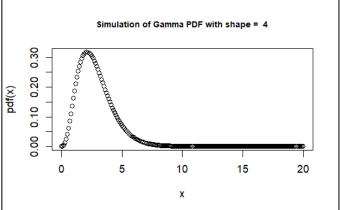
.d

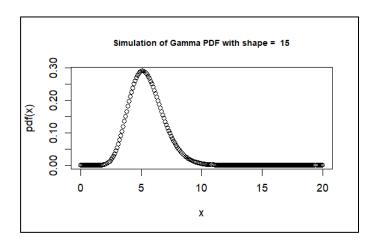
הנחת שוויון שונויות משמעה שאנחנו משערים שלמשתנה הבלתי תלוי (חבישת כובע \ קסדה) יש השפעה על התוחלת של האוכלוסייה, אבל לא על השונות. בנוסף למדנו שהחיסרון בהנחת שוויון שונויות הוא שאנחנו משלמים מחיר בעוצמת המבחן. נציין שהתקבל SD=18.18 עבור אוכלוסיית חובשי הקסדות ו- SD= 13.3 עבור אוכלוסיית חובשי הכובע. כלומר, התקבל הבדל מסוים בין האוכלוסיות. עם זאת, מכיוון שגם תחת הנחת שוויון השונויות נמצא אפקט c 0.05 | p = 0.01 | 9, הנחת שוויון השונויות לא פגעה בזיהוי אפקט מצד החוקרים, ועל כן נראה שהנחת שוויון השונויות הייתה סבירה. כמו כן גודל מדגם יחסית גדול (40° בשני תנאי הניסוי) עשוי גם כן לפצות על הבדל שונויות במידה וקיים.

<u>שאלה 3:</u>

.2

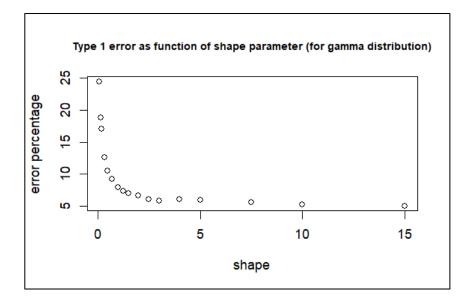

.3

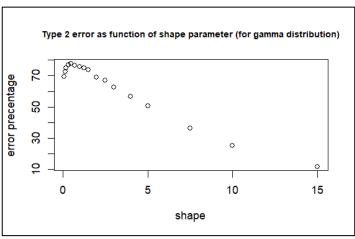
a. ראינו בשיעור שהשונות של דגימה עשויה להשפיע באופן ניכר על הסיכוי לבצע טעויות סטטיסטיות (ראינו שיותר שונות באוכלוסייה -> בטא גבוהה יותר, ובגלל הטרייד-אוף נקבל אלפא גדולה יותר).
על כן כדי לבחון כיצד בחירה של ערכי shape שונים משפיעים על הסיכוי לטעות מסוג ראשון (אלפא), נרצה למנוע ממשתנים מתערבים כגון השונות להפריע לנו להסיק מסקנות. לכן ערך ה-rate הוגדר כתלות בערך ה-shape
ובערך שונות קבוע, כדי שהגורם היחיד שישתנה יהיה ה-shape.

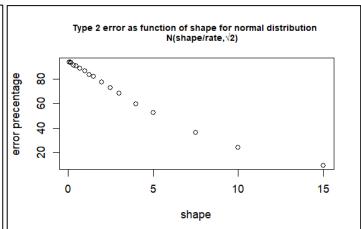

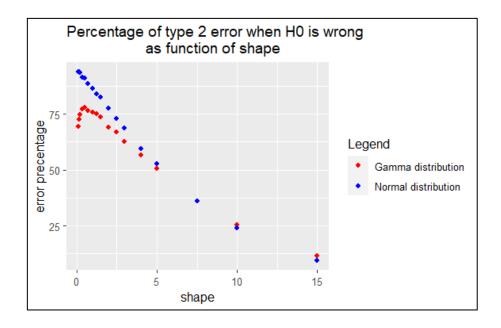
עבור דגימה מהתפלגות שאינה נורמלית, מאחר ויש הפרה של ההנחות הנדרשות עבור מבחן t-test, לא מובטח שנקבל שהסיכוי לטעות מסוג ראשון היא 0.05 (= אלפא).

אכן אנחנו רואים בגרף שעבור התפלגות גמא עם ערכי shape קטנים, מקבלים אלפא גדולה יותר מ0.05. עם זאת, נבחין שככל שה- shape גדל (ובעקבות כך ההתפלגות שואפת לנורמליות), הסיכוי לקבל טעות מסוג ראשון הולך ומתייצב על 0.05, שזה בדיוק אחוז הפעמים שאנחנו מצפים לראות טעות מסוג ראשון עבור התפלגות נורמלית (כאשר שאר ההנחות למבחן t-test מתקיימות).

.a

מאחר שההתפלגות הנורמלית ממנה דגמנו היא בעלת אותה תוחלת ושונות כמו התפלגות הגמא ממנה דגמנו, כאשר ה-shape גדל וההתפלגות שואפת לנורמליות, היא שואפת בדיוק להתפלגות הנורמלית ממנה דגמנו. לכן נצפה שככל שה-shape גדל, והתפלגות הגמא תשאף לנורמליות, הסיכוי לטעות מסוג שני תלך ותתקרב לסיכוי לטעות מסוג שני עבור הדגימות מההתפלגות הנורמלית. ואכן זוהי המגמה שקיבלנו לפי הגרפים.